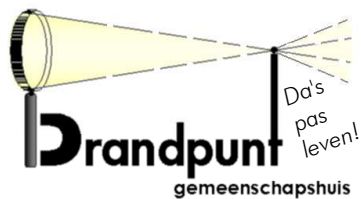

Een onregelmatig verschijnende
nieuwsbrief vanuit
gemeenschapshuis Brandpunt
Zuidhoek 168 – Rotterdam
Telefoon 010 283 92 20

2e jaargang – nummer 1
april 2003

Brandpunt

www.gemeenschapshuizen.nl
Info@gemeenschapshuizen.nl

Lieve mensen,

Wat gebeurt er ontzettend veel in korte tijd. In de vorige nieuwsbrief schreef Judith over Ali, een jonge moslim, die erg op zoek was naar de waarheid. Intussen woont Mohammed, zoals hij in werkelijkheid heet, al weer een paar maanden in het Brandpunt. Na een periode van heftige strijd mochten we er getuige van zijn dat hij zich overgaf aan de Heere Jezus. Wat een heerlijk moment! Het einde van de strijd betekende dat echter absoluut niet. Op allerlei manieren werd en wordt aan hem getrokken. Graag vragen we uw gebed voor hem.

Ook Pieter is sinds de kerstdagen onze gast. Hij maakt gebruik van de andere noodopvangplaats. Volgende week vertrekt hij weer uit het Brandpunt. We zullen hem missen, en ons gebed is dat hij telkens de weg achter Jezus aan zal kiezen.

Wernher beraadt zich op de stappen die hij zal nemen na zijn periode in het Brandpunt. Hij wil daarin Gods weg vinden. Wilt u bidden dat de Heere hem duidelijk Zijn wil zal laten zien?

EvertJan is samen met zijn zus aan het zoeken naar een huisje/appartement in Rotterdam, voor na zijn verblijf in het Brandpunt.

Marthe werkt aan structuur door school weer langzaam op te pakken en een winkelbaantje.

Helaas moeten we afscheid nemen van Martha. Zij gaat met haar zus samenwonen in een fijn huisje in Feijenoord. We bidden dat God de periode dat ze bij ons was zegenen zal. We zijn heel benieuwd wie de Heere in haar plaats zal geven. De inloopfunctie wordt ook steeds meer benut. Met name rondom de maaltijden weten de mensen steeds beter de weg naar het Brandpunt te vinden. Eén persoon heeft ervoor gekozen om in plaats van naar het café te gaan, de avondsluiting in het Brandpunt mee te maken!

In de brandbrief van december schreven we over het idee om een huis te vinden waar mensen naartoe zouden kunnen doorstromen vanuit het Brandpunt. Door hierover veel na te denken en met elkaar te praten, ontstaat een steeds helderder idee over een dergelijk huis. Rotterdam heeft het Evangelie ontzettend hard nodig, dat kan iedereen zien die met open ogen door de stad loopt. Daarom denken we dat het geweldig zou zijn om een huis te hebben waarin mensen wonen met de missie om dit Evangelie bij de mensen te brengen. Hierbij denken we aan een combinatie van mensen die doorstromen vanuit het Brandpunt en mensen die bijvoorbeeld Bijbelschool hebben gedaan of een Theologie studie o.i.d. en daarmee iets in de praktijk willen doen. In dat kader zouden zij vanuit het huis evangelisatie activiteiten kunnen opzetten samen met de 'doorstromers'. We zijn niet actief naar huizen gaan zoeken, maar het volgende kwam op ons pad:

Een paar weken geleden hebben we een kijkje genomen bij een pand aan de Westkruiskade. Dit is een drukke winkelstraat vlak bij het Centraal Station. Dit pand is te koop, samen met een pand wat net om de hoek staat, en waarmee het in de kelder en op de begane grond gekoppeld is. Deze panden samen bieden geweldig veel mogelijkheden: Er is een horecavergunning bij, en een geweldige hoop ruimte. De locatie is ideaal om ontzettend

veel mensen te bereiken met het Evangelie van Jezus Christus. De eigenaar van de panden is een christen. Hij wil dat er iets goeds met de panden gebeurt, maar heeft niet echt een omljnd plan. Wij hebben hem onze doelstelling uitgelegd en vervolgens naar de koopprijs gevraagd; Daar werden we stil van: 1 miljoen Euro! We hebben het aan God voorgelegd, en Hem gevraagd om wanneer Hij wil dat we met deze panden verdergaan, het ons duidelijk te maken.

Een poosje later bood onze overbuurman, een Pakistaanse moslim, eigenaar van tenminste zes panden in Rotterdam, ons één van zijn panden te koop aan. Eind vorig jaar is bij hem longkanker geconstateerd. We hebben vele gesprekken met hem gevoerd over de verschillen en overeenkomsten tussen onze godsdiensten. Telkens weer lopen we vast als we bij de kern komen. Het is ons verlangen dat de Heere Jezus Zich op een bijzondere manier aan hem zal openbaren.

Het pand dat hij ons aanbood staat vlak achter de Nieuwe Binnenweg, één van de drukke winkelstraten van Rotterdam. Het is een pand met 8 flinke slaapkamers en een grote woonkamer. Er zijn drie badkamers en drie keukens in het huis. Werkelijk alles is vernieuwd. Naar onze gedachten zou dit pand prima geschikt zijn om een tweede gemeenschapshuis in onder te brengen. De locatie is prima, de indeling is geschikt...

Het pand is nog niet helemaal klaar. Onze buurman wil er als het klaar is 220.000 Euro voor hebben. Maar zoals hij zei: Er is te praten.

Ons verlangen is om ons in alles door de Heere te laten leiden, en vooral geen stappen te doen voor Hem uit. Maar we mogen in het Brandpunt zo rijk de aanwezigheid en de zegen van onze God ervaren, dat het verlangen steeds groter wordt om meer van deze huizen in Rotterdam te hebben.

Natuurlijk zijn er voor een nieuw huis vooral ook nieuwe mensen nodig die zich in willen zetten. In de afgelopen tijd hebben verschillende mensen laten weten geïnteresseerd te zijn en serieus na te denken over hun plaats hierin. Bidt voor hen! Heel graag komen wij in contact met meer mensen die visie hebben voor een gemeenschapshuis.

Een hartelijke groet van ons allen vanuit het Brandpunt.

We maakten in onze vorige brief melding van twee zaken waarvoor we geld nodig hadden: Brandblussers en eten. Door een aantal geweldige giften konden de brandblussers aangeschaft worden (ze hangen inmiddels door het hele huis), en hebben we een mooi spaarpotje om onze gasten van eten te kunnen voorzien. We danken de gulle gevers, maar boven alles onze God Die ons telkens wanneer Hij weet dat we het nodig hebben bevestiging geeft.

Dit geeft ons ook rust voor wat betreft een eventueel volgend huis. God zal zelf de deuren openen op Zijn tijd, en wij hoeven alleen maar naar binnen te gaan.

Giro 911 35 89

in.v. Com. Gemeenschapshuizen Rotterdam

Brieven van...

Judith Zomaar een uur van mijn dag. Een

gedachtegang die ik even kwijt wil en die jullie misschien wel herkennen.

Het Iranese nieuwjaar (=Nooroez) wordt een stuk uitgebreider gevierd dan wij Nederlanders het doen. En omdat we het in het Brandpunt hadden georganiseerd voor onze Iranese vrienden zou ik boodschappen doen. Op dinsdagavond zouden we een vuur in de tuin maken (volgens hun oude traditie) en op vrijdagavond het echte nieuwjaar vieren met veel lekkere dingen.

Ik had dus hout nodig voor dat vuur. Mijn tijdschema liep in de knoop, maar ik moest het hout kopen. In de supermarkt was geen hout en ook niet in de doe-het-zelfzaak. Zuchtend stond ik bij de kassa nadat ik hoorde dat ook daar het gezochte niet te koop was.

Een (Turkse) man stond ook bij de kassa en vertelde dat hij aan het verbouwen was en veel hout had. Ik erachteraan gereden met de auto. En daar lag inderdaad een grote stapel.

"Maar je bent toch geen Iranese vrouw?" reageerde de 40-er, mij verbaasd aankijkend. "Waarom ga je dit vieren? Is je vriend Iraniër? Gaan jullie veel drinken?" Verschillende vragen werden op me afgevuurd. Zijn conclusie was "je bent misschien gelovig dat jullie niet gaan drinken?"

En zo stond ik met een vastlopend tijdschema in de zon een uitleg te geven. Ik koos ervoor de tijd te nemen en me in mijn woorden te laten leiden. Niet mijn woorden. Maar een duidelijke besturing van mijn Hemelse Vader.

Hij deelde met me dat hij verlangde God te kennen. Echt contact te hebben. Af en toe ging hij door op een fluisterton, als zijn Turkse collega's in de buurt kwamen. In deze wereld moet men voorzichtig zijn om over deze dingen te praten, ook in Nederland.

Hij wilde graag een Johannes evangelie hebben. Pakte dit als een dierbaar bezit aan.

Verbaasd zat ik in de auto. En ik schaamde me een beetje voor mijn haast, die ik bewust opzij had moeten zetten. En ik leerde weer veel.

God liet me zien dat Hij me vraagt er te zijn. Wat ik ook ga doen: hout kopen, winkelen, werken, de ramen zemen. Beschikbaar zijn voor Zijn besturing. En me niet te laten leiden door allerlei planning, door allerlei externe zaken. Maar vanuit het geworteld zijn in Jezus Christus te doen en laten wat Hij me vraagt (Johannes 15; de wijnstok waardoor dit mogelijk is).

Hoe vaak moet ik dit nog leren? Hoe vaak moet mijn Meester en Leidsman me dit nog vertellen?

Lieneke Op het moment dat ik dit stukje schrijf ben ik

geweldig blij en dankbaar dat God van me houdt en zou ik het wel willen uitjubelen van vreugde. Wat kun je soms een last hebben van zonden die je wel in hun macht lijken te hebben. Wat een prijs heeft Jezus daarvoor betaald! Als je

dat gelooft, lieve mensen, dan ben je VRIJ!!! Dan kun je met Paulus zeggen: Niet ik, maar Christus leeft in mij!!! Als dat geen Pasen is. En ik wil jullie allemaal gelijk een heel gezegend paasfeest toewensen. Dat we weer ons hele leven toewijden aan Hem, Die alle lof en eer en aanbidding waard is.

Er zijn ook andere momenten dan deze. Toen de oorlog in Irak uitbrak had de angst me weer een poosje in de greep. Waar moet dat naar toe? We bidden om vrede, maar diep in ons hart weten we dat het alleen maar erger zal worden. Wat gebeurt er met onze kinderen? Daar zat ik zo'n beetje in vast en terwijl ik het wel wist moest God het me weer eens heel erg duidelijk zeggen: De hele wereld is veel te zwaar voor jou alleen, dit huis is al genoeg! Leven bij de dag, geen zorgen voor de dag van morgen en: God heeft deze wereld in Zijn hand en alles wat hier gebeurt werkt mee in Zijn plan.

Wat het dagelijks leven hier betreft. We leren met z'n allen ontzettend veel en het houdt maar niet op. We hebben een griepperiode achter de rug (hoop ik). Met de kinderen gaat alles gelukkig goed. Inmiddels heb ik m'n rijbewijs gehaald en ben daar erg blij mee, omdat ik nu veel meer alle kanten op kan met 4 kinderen. Verder ben ik ook erg dankbaar voor de bemoedigingen die we krijgen en het gebed van heel veel mensen. Soms is het best moeilijk om zo geconfronteerd te worden met moeilijkheden en problemen van anderen en zwakheden van je zelf, wat heeft iedereen eigenlijk het gebed ontzettend hard nodig.

Tot slot wil ik nog een lied opschrijven wat ontzettend goed vertaald wat er in m'n hart leeft en waar ik ontzettend naar verlang dat het steeds meer en meer zal zijn en ik bid het jullie allemaal van harte toe!

Bron van Levend Water, ontspring nu in mij.
Zend Uw Geest, o Heilig God en maak mij vrij
Van elke situatie die mijn hart bezwaart.
'k Geef mijn last aan U, Die heel mijn ziel bewaart.

Heer, U bent de Herder, Die mij geneest.
Neem mij in Uw armen, leid mij door Uw Geest.
Neem mijn trots, mijn twijfels en mijn angsten nu.
Trek mij met Uw liefde, ik verlang naar U.

Geef jezelf aan Jezus, Die jou geneest.
Laat Hem je omarmen en ontvang Zijn Geest.
Als je Hem vertrouwt, wordt je door Hem bevrijdt;
Zul je met Hem leven tot in eeuwigheid.

Arian

Hoog in de zaal deed hij zijn dulle toeren
In 't glanzend licht een zwevend silhouet
Die elk gebaar en ied're schrede
Met schijnbare achteloosheid bleef volvoeren
Wij hielden hem tesaam in evenwicht
Tot hij veilig aan 't einde was gekomen
En met een beweging afscheid had genomen
Een dwaze glimlach op zijn moe gezicht

Heer, zie de drieste danser die ik ben
Gij hebt het koord gespannen, en ik ken
De blinde aanvang, noch het duister einde
Boven mij spant Uw lucht,
beneden zijn de wegen en steden,
klein onder mijn voet
Ik ga U dansend, langzaam tegemoet

Gedicht van Han G. Hoekstra